

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾**

z dnia2010 r.

w sprawie wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów, wymaganych w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych

Na podstawie art. 5 ust. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzory formularzy umowy:

- 1) gwarancji bankowej, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) gwarancji ubezpieczeniowej, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia
- 3) ubezpieczenia na rzecz klientów, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**MINISTER
SPORTU I TURYSTYKI**

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej – turystyka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz.1602 oraz z 2008 r. Nr 24, poz. 146).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 672.

**Załączniki
do rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki
z dnia ... (poz. ...)**

załącznik nr 1

WZÓR FORMULARZA UMOWY GWARANCJI BANKOWEJ

Beneficjent Gwarancji:
Marszałek
Województwa

UMOWA GWARANCJI BANKOWEJ
w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników
turystycznych

nr
z dnia (data wystawienia gwarancji)

§ 1.

.....
(Podmiot udzielający gwarancji, zwany dalej „Gwarantem”)
reprezentowany przez:

działając na zlecenie

.....
(Podmiot zlecający udzielenie gwarancji, zwany dalej „Zleceniodawcą”)
reprezentowanego przez:

zobowiązuje się, na wypadek niewypłacalności Zleceniodawcy, stwierdzonej zgodnie z § 6 niniejszej umowy gwarancji bankowej, zwanej dalej „Gwarancją”, nieodwołalnie i bez stawiania innych warunków niż przewidziane w niniejszej Gwarancji, na pisemne żądanie Beneficjenta Gwarancji, zwanego dalej „Beneficjentem”, lub wskazanej przez niego jednostki do:

- 1) zapłaty kwoty niezbędnej na pokrycie kosztów powrotu klientów Zleceniodawcy z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku, gdy Zleceniodawca wbrew obowiązkowi nie zapewni tego powrotu;
- 2) zwrotu wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną w wypadku, gdy z przyczyn dotyczących Zleceniodawcy oraz osób, które działają w jego imieniu, impreza turystyczna nie zostanie zrealizowana;
- 3) zwrotu części wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, odpowiadającą części imprezy turystycznej, która nie zostanie zrealizowana z przyczyn dotyczących Zleceniodawcy oraz osób, które działają w jego imieniu

- stosownie do przepisów art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.).

§ 2.

1. Górną granicą odpowiedzialności Gwaranta z tytułu niniejszej Gwarancji jest kwota złotych (słownie złotych: 00/100), zwana dalej „Sumą Gwarancji”, co stanowi równowartość kwoty EUR (słownie: EUR) przeliczonej przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski pierwszego dnia roboczego w roku wystawienia Gwarancji to jest w dniu roku (1 EUR= zł).
2. Gwarant wylicza wysokość Sumy Gwarancji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, na podstawie dokumentów dostarczonych przez Zleceniodawcę.
3. Zleceniodawca ponosi odpowiedzialność za dostarczenie prawdziwych i kompletnych danych, stanowiących podstawę wyliczenia wysokości Sumy Gwarancji przez Gwaranta.
4. Każda wypłata z Gwarancji odpowiednio zmniejsza odpowiedzialność Gwaranta z tytułu Gwarancji - aż do wyczerpania Sumy Gwarancji. Dotyczy to również wypłaty dokonanej przez Gwaranta Beneficjentowi w formie zaliczki przewidzianej w § 4 ust. 4, chyba że Beneficjent dokonał zwrotu tej zaliczki.

§ 3.

1. Gwarancja obowiązuje od dnia (*początek obowiązywania gwarancji, słownie*) do dnia (*koniec obowiązywania gwarancji, słownie*), z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. Gwarancja obejmuje ochroną wszystkie umowy o organizowanie imprez turystycznych, zawarte przez Zleceniodawcę z klientami, zarówno jako organizatora turystyki, jak i jako pośrednika turystycznego w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, w okresie obowiązywania Gwarancji, o którym mowa w ust. 1, chociażby ich wykonanie nie nastąpiło w tym okresie, jeżeli roszczenia z tytułu tych umów zostaną zgłoszone w terminie do jednego roku po upływie okresu obowiązywania Gwarancji.
3. W sytuacjach spornych, w wypadku wystąpienia przez klienta na drogę sądową w zakresie roszczeń objętych Gwarancją i powiadomienia o tym Gwaranta i Beneficjenta w terminie jednego roku po upływie okresu obowiązywania Gwarancji, roszczenia z Gwarancji mogą być zgłaszane w terminie 60 dni po uprawomocnieniu się orzeczenia sądowego.
4. W przypadku Gwarancji obowiązującej dłużej niż jeden rok, po upływie każdego roku od daty jej wystawienia, kwoty w niej określone ulegają weryfikacji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych i przeliczeniu przy zastosowaniu kursu średniego EUR ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski pierwszego dnia roboczego w danym roku. Zmiany z tego tytułu potwierdzane będą aneksem do Gwarancji.

§ 4.

1. Wypłata z Gwarancji z tytułu określonego w § 1 pkt 1 nastąpi na żądanie Beneficjenta lub wskazanej przez niego jednostki, skierowane do Gwaranta na piśmie pod rygorem nieważności żądania, z zastrzeżeniem ust. 4.
2. Żądanie zapłaty z tytułu określonego w § 1 pkt 1 zawiera:
 - 1) podstawę prawną żądania;
 - 2) oświadczenie Beneficjenta o wystąpieniu okoliczności upoważniających do żądania wypłaty z niniejszej Gwarancji;

- 3) oświadczenie Beneficjenta o wysokości kwoty niezbędnej na pokrycie kosztów, o których mowa w § 1 pkt 1;
 - 4) wskazanie rachunku bankowego, na który ma nastąpić wypłata z Gwarancji.
3. Postanowienia ust. 2 pkt 3 i 4 nie mają zastosowania, jeżeli czynności związane z zapewnieniem powrotu klientów Zleceniodawcy z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku, gdy Zleceniodawca wbrew obowiązkowi nie zapewni tego powrotu, wykonuje Gwarant, na podstawie pisemnego pełnomocnictwa otrzymanego od Beneficjenta.
4. Wypłata kwoty niezbędnej na pokrycie kosztów, o których mowa w § 1 pkt 1, nastąpi w formie zaliczki niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od otrzymania żądania zapłaty przesłanego drogą elektroniczną lub faksem. Potwierdzenie żądania na piśmie zostanie wysłane niezwłocznie.
5. Beneficjent zobowiązany jest do przedstawienia Gwarantowi pisemnego rozliczenia otrzymanej zaliczki w terminie 60 dni od dnia otrzymania wypłaty, pod rygorem obowiązku zwrotu zaliczki.

§ 5.

1. Żądanie zapłaty z tytułu określonego w § 1 pkt 2 i 3 kierowane jest do Gwaranta w formie pisemnej pod rygorem nieważności żądania i zawiera:
- 1) podstawę prawną żądania;
 - 2) oświadczenie Beneficjenta o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, upoważniających do żądania wypłaty z niniejszej Gwarancji;
 - 3) kopię umowy o świadczenie usług turystycznych, zawartej między Zleceniodawcą i jego klientem;
 - 4) kopię dowodu wpłaty na rzecz Zleceniodawcy należności za imprezę turystyczną określonej w umowie, o której mowa w pkt 3;
 - 5) oświadczenie klienta stwierdzające niewykonanie przez Zleceniodawcę zobowiązań umownych o określonej wartości;
 - 6) wskazanie rachunku bankowego, na który ma nastąpić wypłata z Gwarancji albo wskazanie innego sposobu wypłaty z Gwarancji.
2. Wyliczenia kwot należnych poszkodowanym klientom Zleceniodawcy, zgłoszonych przez osoby uprawnione do wypłaty z Gwarancji, dokonuje Gwarant.
3. Po otrzymaniu przez Beneficjenta szczegółowego wyliczenia kwot należnych poszkodowanym klientom Zleceniodawcy, dokonanego przez Gwaranta, Beneficjent wydaje dyspozycję wypłaty środków, a Gwarant dokonuje wypłat należnych kwot bezpośrednio poszkodowanym klientom Zleceniodawcy, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania dyspozycji wypłaty środków.
4. Za prawidłowe rozliczenie środków z Gwarancji odpowiada Gwarant.

§ 6.

1. Stwierdzenie niewypłacalności Zleceniodawcy, o której mowa w § 1, następuje na podstawie oświadczenia woli Zleceniodawcy następującej treści:
- „Oświadczam, że z powodu niewypłacalności nie jestem w stanie wywiązać się z umów o świadczenie usług turystycznych zawartych z klientami w okresie od do oraz zapewnić pokrycia kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej i zapewnić klientom zwrotu wpłat lub ich części wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną stosownie do przepisu art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.)”, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku braku możliwości uzyskania oświadczenia woli Zleceniodawcy, o którym mowa w ust. 1, Beneficjent składa żądanie zapłaty z tytułu określonego w § 1 pkt 1-3 bez tego oświadczenia, jeżeli okoliczności w oczywisty sposób wskazują, że Zleceniodawca nie jest w stanie wywiązać się z zawartych umów objętych Gwarancją oraz zapewnić pokrycia kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej i zapewnić klientom zwrotu wpłat lub ich części wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną stosownie do przepisu art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 7.

Gwarancja wygasa przed upływem terminu, o którym mowa w § 3 ust. 1, w następujących przypadkach:

- 1) z chwilą wypłaty przez Gwaranta pełnej Sumy Gwarancji;
- 2) z dniem, w którym decyzja Beneficjenta o zakazie wykonywania przez Zleceniodawcę działalności objętej wpisem do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, stała się ostateczna, z zastrzeżeniem obowiązku realizacji zobowiązań wynikających z umów zawartych w okresie obowiązywania Gwarancji.

§ 8.

1. Prawa z Gwarancji nie podlegają przeniesieniu.
2. Podstawą do żądania zapłaty z Gwarancji jest wyłącznie oryginał Gwarancji lub jej odpis potwierdzony przez podmioty, które ją podpisały.

§ 9.

Rodzaj prowadzonej działalności objętej Gwarancją:

..... (*organizator turystyki i/lub pośrednik turystyczny*) w rozumieniu art. 3 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 10.

1. Zakres działalności organizatora turystyki objętej Gwarancją:

.....
zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

2. Zakres działalności pośrednika turystycznego objętej Gwarancją:

.....
zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 11.

W ramach prowadzonej działalności objętej Gwarancją Zleceniodawca pobiera przedpłaty / nie pobiera przedpłat* w terminach i wysokościach:

.....
zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 12.

W granicach Sumy Gwarancji, Gwarancją objęte są wszystkie należności, o których mowa w § 1, w tym powstałe w wyniku umyślnego działania lub na skutek rażącego niedbalstwa Zleceniodawcy lub osób działających w jego imieniu.

* Niepotrzebne skreślić

§ 13.

1. Alarmowy nr telefonu Gwaranta do bezpośredniego kontaktu w przypadku wystąpienia zdarzenia objętego przedmiotem Gwarancji, numer faksu, adres e-mailowy

.....
2. W przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 1, Gwarant zobowiązany jest niezwłocznie poinformować o tej zmianie Beneficjenta.

§ 14.

Gwarancję sporządzono w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla Beneficjenta, Zleceniodawcy i Gwaranta.

.....
Podpis Zleceniodawcy:

.....
Podpis Gwaranta:

.....
Miejscowość, data

WZÓR FORMULARZA UMOWY GWARANCJI UBEZPIECZENIOWEJ

Beneficjent Gwarancji:
Marszałek
Województwa

UMOWA GWARANCJI UBEZPIECZENIOWEJ
w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników
turystycznych

nr
z dnia (data wystawienia gwarancji)

§ 1.

.....
(Podmiot udzielający gwarancji, zwany dalej „Gwarantem”)
reprezentowany przez:

działając na zlecenie

.....
(Podmiot zlecający udzielenie gwarancji, zwany dalej „Zleceniodawcą”)
reprezentowanego przez:

zobowiązuje się, na wypadek niewypłacalności Zleceniodawcy, stwierdzonej zgodnie z § 6 niniejszej umowy gwarancji ubezpieczeniowej, zwanej dalej „Gwarancją”, nieodwołalnie i bez stawiania innych warunków niż przewidziane w niniejszej Gwarancji, na pisemne żądanie Beneficjenta Gwarancji, zwanego dalej „Beneficjentem”, lub wskazanej przez niego jednostki do:

- 1) zapłaty kwoty niezbędnej na pokrycie kosztów powrotu klientów Zleceniodawcy z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku, gdy Zleceniodawca wbrew obowiązkowi nie zapewni tego powrotu;
 - 2) zwrotu wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną w wypadku, gdy z przyczyn dotyczących Zleceniodawcy oraz osób, które działają w jego imieniu, impreza turystyczna nie zostanie zrealizowana;
 - 3) zwrotu części wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, odpowiadającą części imprezy turystycznej, która nie zostanie zrealizowana z przyczyn dotyczących Zleceniodawcy oraz osób, które działają w jego imieniu
- stosownie do przepisów art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.).

§ 2.

1. Górną granicą odpowiedzialności Gwaranta z tytułu niniejszej Gwarancji jest kwota złotych (słownie złotych: 00/100), zwana dalej „Sumą Gwarancji”, co stanowi równowartość kwoty EUR (słownie: EUR) przeliczonej przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski pierwszego dnia roboczego w roku wystawienia Gwarancji to jest w dniu roku (1 EUR= zł).
2. Gwarant wylicza wysokość Sumy Gwarancji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, na podstawie dokumentów dostarczonych przez Zleceniodawcę.
3. Zleceniodawca ponosi odpowiedzialność za dostarczenie prawdziwych i kompletnych danych, stanowiących podstawę wyliczenia wysokości Sumy Gwarancji przez Gwaranta.
4. Każda wypłata z Gwarancji odpowiednio zmniejsza odpowiedzialność Gwaranta z tytułu Gwarancji - aż do wyczerpania Sumy Gwarancji. Dotyczy to również wypłaty dokonanej przez Gwaranta Beneficjentowi w formie zaliczki przewidzianej w § 4 ust. 4, chyba że Beneficjent dokonał zwrotu tej zaliczki.

§ 3.

1. Gwarancja obowiązuje od dnia (*początek obowiązywania gwarancji, słownie*) do dnia (*koniec obowiązywania gwarancji, słownie*), z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. Gwarancja obejmuje ochroną wszystkie umowy o organizowanie imprez turystycznych, zawarte przez Zleceniodawcę z klientami, zarówno jako organizatora turystyki, jak i jako pośrednika turystycznego w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, w okresie obowiązywania Gwarancji, o którym mowa w ust. 1, chociażby ich wykonanie nie nastąpiło w tym okresie, jeżeli roszczenia z tytułu tych umów zostaną zgłoszone w terminie do jednego roku po upływie okresu obowiązywania Gwarancji.
3. W sytuacjach spornych, w wypadku wystąpienia przez klienta na drogę sądową w zakresie roszczeń objętych Gwarancją i powiadomienia o tym Gwaranta i Beneficjenta w terminie jednego roku po upływie okresu obowiązywania Gwarancji, roszczenia z Gwarancji mogą być zgłaszane w terminie 60 dni po uprawomocnieniu się orzeczenia sądowego.
4. W przypadku Gwarancji obowiązującej dłużej niż jeden rok, po upływie każdego roku od daty jej wystawienia, kwoty w niej określone ulegają weryfikacji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych i przeliczeniu przy zastosowaniu kursu średniego EUR ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski pierwszego dnia roboczego w danym roku. Zmiany z tego tytułu potwierdzane będą aneksem do Gwarancji.

§ 4.

1. Wypłata z Gwarancji z tytułu określonego w § 1 pkt 1 nastąpi na żądanie Beneficjenta lub wskazanej przez niego jednostki, skierowane do Gwaranta na piśmie pod rygorem nieważności żądania, z zastrzeżeniem ust. 4.
2. Żądanie zapłaty z tytułu określonego w § 1 pkt 1 zawiera:
 - 1) podstawę prawną żądania;
 - 2) oświadczenie Beneficjenta o wystąpieniu okoliczności upoważniających do żądania wypłaty z niniejszej Gwarancji;
 - 3) oświadczenie Beneficjenta o wysokości kwoty niezbędnej na pokrycie kosztów, o których mowa w § 1 pkt 1;
 - 4) wskazanie rachunku bankowego, na który ma nastąpić wypłata z Gwarancji.

3. Postanowienia ust. 2 pkt 3 i 4 nie mają zastosowania, jeżeli czynności związane z zapewnieniem powrotu klientów Zleceniodawcy z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku, gdy Zleceniodawca wbrew obowiązkowi nie zapewni tego powrotu, wykonuje Gwarant, na podstawie pisemnego pełnomocnictwa otrzymanego od Beneficjenta.

4. Wypłata kwoty niezbędnej na pokrycie kosztów, o których mowa w § 1 pkt 1, nastąpi w formie zaliczki niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od otrzymania żądania zapłaty przesłanego drogą elektroniczną lub faksem. Potwierdzenie żądania na piśmie zostanie wysłane niezwłocznie.

5. Beneficjent zobowiązany jest do przedstawienia Gwarantowi pisemnego rozliczenia otrzymanej zaliczki w terminie 60 dni od dnia otrzymania wypłaty, pod rygorem obowiązku zwrotu zaliczki.

§ 5.

1. Żądanie zapłaty z tytułu określonego w § 1 pkt 2 i 3 kierowane jest do Gwaranta w formie pisemnej pod rygorem nieważności żądania i zawiera:

- 1) podstawę prawną żądania;
- 2) oświadczenie Beneficjenta o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, upoważniających do żądania wypłaty z niniejszej Gwarancji;
- 3) kopię umowy o świadczenie usług turystycznych, zawartej między Zleceniodawcą i jego klientem;
- 4) kopię dowodu wpłaty na rzecz Zleceniodawcy należności za imprezę turystyczną określonej w umowie, o której mowa w pkt 3;
- 5) oświadczenie klienta stwierdzające niewykonanie przez Zleceniodawcę zobowiązań umownych o określonej wartości;
- 6) wskazanie rachunku bankowego, na który ma nastąpić wypłata z Gwarancji albo wskazanie innego sposobu wypłaty z Gwarancji.

2. Wyliczenia kwot należnych poszkodowanym klientom Zleceniodawcy, zgłoszonych przez osoby uprawnione do wypłaty z Gwarancji, dokonuje Gwarant.

3. Po otrzymaniu przez Beneficjenta szczegółowego wyliczenia kwot należnych poszkodowanym klientom Zleceniodawcy, dokonanego przez Gwaranta, Beneficjent wydaje dyspozycję wypłaty środków, a Gwarant dokonuje wypłat należnych kwot bezpośrednio poszkodowanym klientom Zleceniodawcy, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania dyspozycji wypłaty środków.

4. Za prawidłowe rozliczenie środków z Gwarancji odpowiada Gwarant.

§ 6.

1. Stwierdzenie niewypłacalności Zleceniodawcy, o której mowa w § 1, następuje na podstawie oświadczenia woli Zleceniodawcy następującej treści:

„Oświadczam, że z powodu niewypłacalności nie jestem w stanie wywiązać się z umów o świadczenie usług turystycznych zawartych z klientami w okresie od do oraz zapewnić pokrycia kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej i zapewnić klientom zwrotu wpłat lub ich części wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną stosownie do przepisu art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.)”, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku braku możliwości uzyskania oświadczenia woli Zleceniodawcy, o którym mowa w ust. 1, Beneficjent składa żądanie zapłaty z tytułu określonego w § 1 pkt 1-3 bez tego oświadczenia, jeżeli okoliczności w oczywisty sposób wskazują, że Zleceniodawca nie jest w

stanie wywiązać się z zawartych umów objętych Gwarancją oraz zapewnić pokrycia kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej i zapewnić klientom zwrotu wpłat lub ich części wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną stosownie do przepisu art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 7.

Gwarancja wygasa przed upływem terminu, o którym mowa w § 3 ust. 1, w następujących przypadkach:

- 1) z chwilą wypłaty przez Gwaranta pełnej Sumy Gwarancji;
- 2) z dniem, w którym decyzja Beneficjenta o zakazie wykonywania przez Zleceniodawcę działalności objętej wpisem do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, stała się ostateczna, z zastrzeżeniem obowiązku realizacji zobowiązań wynikających z umów zawartych w okresie obowiązywania Gwarancji.

§ 8.

1. Prawa z Gwarancji nie podlegają przeniesieniu.
2. Podstawą do żądania zapłaty z Gwarancji jest wyłącznie oryginał Gwarancji lub jej odpis potwierdzony przez podmioty, które ją podpisały

§ 9.

Rodzaj prowadzonej działalności objętej Gwarancją:

..... (*organizator turystyki i/lub pośrednik turystyczny*) w rozumieniu art. 3 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 10.

1. Zakres działalności organizatora turystyki objętej Gwarancją:

.....
zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

2. Zakres działalności pośrednika turystycznego objętej Gwarancją:

.....
zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 11.

W ramach prowadzonej działalności objętej Gwarancją Zleceniodawca pobiera przedpłaty / nie pobiera przedpłat* w terminach i wysokości:

.....
zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 12.

W granicach Sumy Gwarancji, Gwarancją objęte są wszystkie należności, o których mowa w § 1, w tym powstałe w wyniku umyślnego działania lub na skutek rażącego niedbalstwa Zleceniodawcy lub osób działających w jego imieniu.

* Niepotrzebne skreślić

§ 13.

1. Alarmowy nr telefonu Gwaranta do bezpośredniego kontaktu w przypadku wystąpienia zdarzenia objętego przedmiotem Gwarancji, numer faksu, adres e-mailowy
.....
2. W przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 1, Gwarant zobowiązany jest niezwłocznie poinformować o tej zmianie Beneficjenta.

§ 14.

Gwarancję sporządzono w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla Beneficjenta, Zleceniodawcy i Gwaranta.

.....
Podpis Zleceniodawcy:

.....
Podpis Gwaranta:

.....
Miejscowość, data

WZÓR FORMULARZA UMOWY UBEZPIECZENIA NA RZECZ KLIENTÓW

UMOWA UBEZPIECZENIA NA RZECZ KLIENTÓW
w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników
turystycznych

z dnia

§ 1.

.....
(Podmiot udzielający ubezpieczenia, zwany dalej „Ubezpieczycielem”)
reprezentowany przez:

oraz

.....
(Podmiot wnoszący o udzielenie ubezpieczenia, zwany dalej „Ubezpieczającym”)
reprezentowanego przez:

zawierają umowę ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (zgodnie z wnioskiem nr ... będącym integralną częścią umowy ubezpieczenia). Do umowy ubezpieczenia mają zastosowanie: ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.), ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223 poz. 2268, z późn. zm.) oraz rozporządzenie wydane na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 2.

Ubezpieczenie, na wypadek niewypłacalności Ubezpieczającego, obejmuje:

- 1) pokrycie kosztów powrotu klientów Ubezpieczającego z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku, gdy Ubezpieczający wbrew obowiązkowi nie zapewni tego powrotu;
- 2) zwrot wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną w wypadku, gdy z przyczyn dotyczących Ubezpieczającego oraz osób, które działają w jego imieniu, impreza turystyczna nie zostanie zrealizowana;
- 3) zwrot części wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, odpowiadającą części imprezy turystycznej, która nie zostanie zrealizowana z przyczyn dotyczących Ubezpieczającego oraz osób, które działają w jego imieniu
- stosownie do przepisów art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 3.

1. Okres ubezpieczenia obowiązuje od dnia do dnia

2. Ubezpieczenie obejmuje wszystkie szkody w zakresie, o którym mowa w § 2, w odniesieniu do umów o organizowanie imprez turystycznych zawartych przez Ubezpieczającego z klientami, zarówno jako organizatora turystyki, jak i jako pośrednika turystycznego w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, w okresie ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, chociażby ich wykonanie nie nastąpiło w tym okresie, jeżeli roszczenia z tytułu tych umów zostaną zgłoszone w terminie jednego roku po upływie ostatniego dnia okresu ubezpieczenia.

3. W sytuacjach spornych, w wypadku wystąpienia przez klienta na drogę sądową w zakresie roszczeń objętych ubezpieczeniem i powiadomienia o tym Ubezpieczyciela i Marszałka w terminie jednego roku po upływie ostatniego dnia okresu ubezpieczenia, roszczenia z tytułu umowy ubezpieczenia mogą być zgłaszane w terminie 60 dni po uprawomocnieniu się orzeczenia sądowego.

4. W przypadku umowy ubezpieczenia obowiązującej dłużej niż jeden rok, po upływie każdego roku od daty jej zawarcia, kwoty w niej określone ulegają weryfikacji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych i przeliczeniu przy zastosowaniu kursu średniego EUR ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski pierwszego dnia roboczego w danym roku. Zmiany z tego tytułu potwierdzane będą aneksem do umowy ubezpieczenia.

§ 4.

Rodzaj prowadzonej działalności objętej ubezpieczeniem:

..... (*organizator turystyki i/lub pośrednik turystyczny*) w rozumieniu art. 3 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 5.

1. Zakres działalności organizatora turystyki objętej ubezpieczeniem:

.....
zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

2. Zakres działalności pośrednika turystycznego objętej ubezpieczeniem:

.....
zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 6.

W ramach prowadzonej działalności objętej ubezpieczeniem Ubezpieczający pobiera przedpłaty / nie pobiera przedpłat* w terminach i wysokości:

.....
zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 7.

1. Suma gwarancyjna z tytułu niniejszej umowy ubezpieczenia wynosi:

..... złotych (słownie złotych: 00/100),
co stanowi równowartość kwoty EUR (słownie: EUR) przeliczonej przy zastosowaniu kursu średniego EUR ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski pierwszego dnia roboczego w roku, w którym umowa ubezpieczenia została zawarta to jest w dniu roku (1 EUR= zł).

* Niepotrzebne skreślić

2. Ubezpieczyciel wylicza wysokość sumy gwarancyjnej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, na podstawie dokumentów dostarczonych przez Ubezpieczającego.
3. Ubezpieczający ponosi odpowiedzialność za dostarczenie prawdziwych i kompletnych danych, stanowiących podstawę wyliczenia wysokości sumy gwarancyjnej przez Ubezpieczyciela.

§ 8.

1. Do wydawania dyspozycji wypłaty zaliczki na pokrycie kosztów powrotu klientów Ubezpieczającego do kraju, o których mowa w § 2 pkt 1, upoważniony jest Marszałek Województwa, zwany dalej „Marszałkiem” lub wskazana przez niego jednostka, zgodnie z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.
2. Wypłata środków z tytułu określonego w § 2 pkt 1 nastąpi na żądanie Marszałka lub wskazanej przez niego jednostki skierowane do Ubezpieczyciela na piśmie pod rygorem nieważności żądania, z zastrzeżeniem ust. 5.
3. Żądanie zapłaty, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
 - 1) podstawę prawną żądania;
 - 2) oświadczenie Marszałka o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, upoważniających do żądania wypłaty środków z tytułu niniejszej umowy ubezpieczenia;
 - 3) oświadczenie Marszałka o wysokości zaliczki na pokrycie kosztów powrotu klientów Ubezpieczającego z imprezy turystycznej;
 - 4) wskazanie rachunku bankowego, na który ma nastąpić wypłata środków z tytułu niniejszej umowy ubezpieczenia.
4. Postanowienia ust. 3 pkt 3 i 4 nie mają zastosowania, jeżeli czynności związane z zapewnieniem powrotu klientów Ubezpieczającego z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku, gdy Ubezpieczający wbrew obowiązkowi nie zapewni tego powrotu, wykonuje Ubezpieczyciel, na podstawie pełnomocnictwa otrzymanego od Marszałka.
5. Wypłata zaliczki na pokrycie kosztów powrotu klientów Ubezpieczającego z imprezy turystycznej nastąpi niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od otrzymania żądania zapłaty przesłanego drogą elektroniczną lub faksem. Żądanie na piśmie zostanie wysłane niezwłocznie.
6. Marszałek zobowiązany jest do przedstawienia Ubezpieczycielowi pisemnego rozliczenia otrzymanej zaliczki w terminie 60 dni od dnia otrzymania wypłaty, pod rygorem obowiązku zwrotu zaliczki.

§ 9.

1. Marszałek jest uprawniony do występowania na rzecz klientów w sprawach wypłaty środków z tytułu niniejszej umowy ubezpieczenia, zgodnie z art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.
2. Żądanie zapłaty z tytułu określonego w § 2 pkt 2 i 3 jest kierowane do Ubezpieczyciela w formie pisemnej pod rygorem nieważności żądania i zawiera:
 - 1) podstawę prawną żądania;
 - 2) oświadczenie Marszałka o wystąpieniu okoliczności upoważniających do żądania wypłaty środków z tytułu niniejszej umowy ubezpieczenia;
 - 3) kopię umowy o świadczenie usług turystycznych, zawartej między Ubezpieczającym i jego klientem;
 - 4) kopię dowodu wpłaty na rzecz Ubezpieczającego należności za imprezę turystyczną określonej w umowie, o której mowa w pkt 3;

- 5) oświadczenie klienta stwierdzające niewykonanie przez Ubezpieczającego zobowiązań umownych o określonej wartości;
 - 6) wskazanie rachunku bankowego, na który ma nastąpić wypłata środków z tytułu niniejszej umowy ubezpieczenia albo wskazanie innego sposobu odbioru świadczenia.
3. Wyliczenia kwot należnych poszkodowanym klientom Ubezpieczającego zgłoszonych przez osoby uprawnione do wypłaty środków z tytułu niniejszej umowy ubezpieczenia dokonuje Ubezpieczyciel.
4. Po otrzymaniu przez Marszałka szczegółowego wyliczenia kwot należnych poszkodowanym klientom Ubezpieczającego, dokonanego przez Ubezpieczyciela, Marszałek wydaje dyspozycję wypłaty środków, a Ubezpieczyciel dokonuje wypłat należnych kwot bezpośrednio poszkodowanym klientom Ubezpieczającego, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania dyspozycji wypłaty środków.
5. Za prawidłowe rozliczenie środków z tytułu niniejszej umowy ubezpieczenia odpowiada Ubezpieczyciel.

§ 10.

1. Stwierdzenie niewypłacalności Ubezpieczającego, o której mowa w § 2 następuje na podstawie oświadczenia woli Ubezpieczającego następującej treści:

„Oświadczam, że z powodu niewypłacalności nie jestem w stanie wywiązać się z umów o świadczenie usług turystycznych zawartych z klientami w okresie od do oraz zapewnić pokrycia kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej i zapewnić klientom zwrotu wpłat lub ich części wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną stosownie do przepisu art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.)”, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku braku możliwości uzyskania oświadczenia woli Ubezpieczającego, o którym mowa w ust. 1 Marszałek składa żądanie zapłaty z tytułu określonego w § 2 pkt 1-3 bez tego oświadczenia, jeżeli okoliczności w oczywisty sposób wskazują, że Ubezpieczający nie jest w stanie wywiązać się z zawartych umów objętych ubezpieczeniem oraz zapewnić pokrycia kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej i zapewnić klientom zwrotu całości lub części wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną stosownie do przepisu art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

§ 11.

Ubezpieczeniem objęte są wszystkie należności, o których mowa w § 2, w tym powstałe w wyniku umyślnego działania lub na skutek rażącego niedbalstwa Ubezpieczającego lub osób działających w jego imieniu.

§ 12.

Składka wynosi złotych (słownie złotych: 00/100), co stanowi równowartość kwoty EUR (słownie: EUR) przeliczonej według średniego kursu NBP z dnia roku (1 EUR= zł).

Składka płatna:

jednorazowo / w ratach *

.....
gotówką / przelewem *

.....
w terminie do dnia

* Niepotrzebne skreślić

§ 13.

1. Alarmowy nr telefonu Ubezpieczyciela do bezpośredniego kontaktu w przypadku wystąpienia szkody, numer faksu, adres e-mailowy
2. W przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 1, Ubezpieczyciel zobowiązany jest niezwłocznie poinformować o tej zmianie Marszałka.

§ 14.

Umowę sporządzono w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla Marszałka, Ubezpieczającego i Ubezpieczyciela.

.....
Podpis Ubezpieczającego:

.....
Podpis Ubezpieczyciela:

.....
Miejscowość, data

Uzasadnienie

1. Istniejący stan rzeczy w dziedzinie, która ma być unormowana oraz wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu.

Ustawa z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o usługach turystycznych oraz o zmianie ustawy - Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 106, poz. 672), która weszła w życie 17 września 2010 r., wprowadziła zmiany do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.), m.in. nakładając na ministra właściwego do spraw turystyki obowiązek określenia w drodze rozporządzenia wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów (art. 5 ust. 6 ustawy). Określenie ww. wzorów ma na celu ułatwienie procesu zawierania umów gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz ubezpieczenia na rzecz klientów wymaganych od organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. W obecnym stanie prawnym w poszczególnych województwach występują istotne różnice w zakresie dokonywanej przez marszałków województwa oceny składanych dokumentów potwierdzających posiadanie zabezpieczenia finansowego przez przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych, zwanych dalej „przedsiębiorcami”. Projektowane rozporządzenie zapewni jednolitość dokumentów potwierdzających posiadanie zabezpieczenia finansowego wymaganego od organizatorów turystyki i pośredników turystycznych i wyeliminuje nieprawidłowości w umowach zawieranych z ubezpieczycielami i gwarantami, które mogą osłabiać ochronę konsumentów usług turystycznych. Projektowana regulacja nie narusza natomiast swobody kontraktowej stron w zakresie ustalania warunków uzyskania zabezpieczenia finansowego.

2. Wykazanie różnic między dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym.

W dotychczasowym stanie prawnym wzory formularzy umów gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów nie były uregulowane aktem normatywnym powszechnie obowiązującym. Przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych określały jedynie wytyczne dotyczące zabezpieczeń finansowych wymaganych od organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. W tym zakresie wskazać można na dotychczasową dyspozycję art. 5 ust. 1 pkt 2, zgodnie z którą przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych był obowiązany zawrzeć umowę gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej albo umowę ubezpieczenia na rzecz klientów w zakresie pokrycia kosztów powrotu klientów do kraju, w wypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny wbrew obowiązkowi nie zapewniał tego powrotu, a także na pokrycie zwrotu wpłat wniesionych przez klientów w razie niewykonania zobowiązań umownych. Zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 5 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych treść dotychczasowych umów gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej lub umowy ubezpieczenia musi obejmować upoważnienie dla marszałka województwa lub wskazanej przez niego jednostki do wydawania dyspozycji wypłaty zaliczki na pokrycie kosztów powrotu klienta do kraju, ponadto marszałek województwa jest uprawniony do występowania na rzecz klientów w sprawach wypłaty środków z tytułu umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej lub umowy ubezpieczenia, na zasadach określonych w treści tych umów.

W aktualnym stanie prawnym, ww. wytyczne wynikające z art. 5 ust. 4 i 5 ustawy nie uległy zmianie. W związku z ustawą z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o usługach turystycznych oraz o zmianie ustawy - Kodeks wykroczeń, zmianie uległy natomiast wytyczne wynikające z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych. Zgodnie z nowym brzmieniem ww. przepisu przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych jest obowiązany zapewnić klientom, na wypadek swojej niewypłacalności, pokrycie kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny wbrew obowiązkowi nie zapewnia tego powrotu, a także zapewnić klientom zwrot wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną w wypadku gdy z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu impreza turystyczna nie zostanie zrealizowana, a także zapewnić klientom zwrot części wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, odpowiadającą części imprezy turystycznej, która nie zostanie zrealizowana z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu, przez m.in. zawarcie umowy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, lub zawarcie umowy ubezpieczenia na rzecz klientów.

Drugą najważniejszą zmianą w zakresie zabezpieczeń finansowych wymaganych od organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, jest wprowadzenie w art. 5 ust. 6 ww. ustawy nowej delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia w sprawie wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów. Rozporządzenie wprowadza wzory formularzy umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, przy uwzględnieniu przesłanki jaką jest potrzeba wzięcia pod uwagę wszystkich niezbędnych elementów umowy. Na mocy projektowanego rozporządzenia we wzorach formularzy uregulowane zostaną kwestie wzajemnych relacji pomiędzy ubezpieczycielem lub gwarantem a marszałkiem województwa. Projektowana regulacja określa także przebieg procedury uruchamiania środków z zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych i wprowadza katalog dokumentów niezbędnych do uruchomienia tych środków. Projektodawca kierował się zasadą, że postanowienia zawarte w treści gwarancji lub umowy ubezpieczenia nie mogą utrudniać realizacji celu zabezpieczeń finansowych tj. zapewnienia szybkiej reakcji gwaranta lub ubezpieczyciela w przypadku sytuacji zagrożenia interesów ekonomicznych klientów w związku z niewypłacalnością biura podróży.

Zgodnie z warunkami zawartymi we wzorach umów gwarancji i umowy ubezpieczenia uruchomienie środków finansowych z ww. umów nastąpi na podstawie oświadczenia woli danego przedsiębiorcy o braku możliwości wywiązania się z umów o świadczenie usług turystycznych zawartych z klientami oraz zapewnienia pokrycia kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej i zapewnienia klientom zwrotu wpłat lub ich części wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną stosownie do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych. Natomiast w przypadku braku możliwości uzyskania ww. oświadczenia woli przedsiębiorcy, marszałek województwa złoży żądanie wypłaty środków z zabezpieczenia finansowego bez tego oświadczenia, jeżeli okoliczności w oczywisty sposób będą wskazywały, że przedsiębiorca nie jest w stanie wywiązać się z zawartych umów oraz zapewnić pokrycia kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej i zapewnić klientom zwrotu wpłat lub ich części wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną stosownie do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

Projektowane wzory umów porządkują także obowiązki gwarantów i ubezpieczycieli w zakresie ustalenia wysokości szkód i należnych z tego tytułu świadczeń oraz wypłaty tych świadczeń. Podejście takie wynika z faktu, że w dotychczasowej praktyce istniały przypadki przerzucania przez gwarantów i ubezpieczycieli obowiązków w zakresie likwidacji skutków zdarzeń objętych przedmiotem zabezpieczenia finansowego na organy administracji. Jednakże przepisy ustawy o usługach turystycznych nie nakładają na marszałka województwa obowiązków w zakresie likwidacji skutków zdarzeń objętych gwarancją lub ubezpieczeniem związanych z niewypłacalnością biur podróży. Zgodnie z art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych marszałek województwa jest uprawniony wyłącznie do występowania na rzecz klientów w sprawach wypłaty środków z tytułu umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej lub umowy ubezpieczenia, na zasadach określonych w treści tych umów. W związku z powyższym problematyczne jest nakładanie na marszałków województw obowiązków, które nie wynikają z ustawy o usługach turystycznych, szczególnie, że zadania wynikające z ustawy o usługach turystycznych, są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej, co związane jest z koniecznością przekazania środków z budżetu państwa na ich realizację w postaci dotacji celowych dla jednostek samorządu terytorialnego. Marszałek województwa nie posiada bowiem kadr, narzędzi ani środków, aby być likwidatorem skutków tych zdarzeń. Zadania te powinny wykonywać wyspecjalizowane w tym zakresie instytucje finansowe, które udzieliły biur podróży zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji lub ubezpieczeń. Podejście takie jest również zgodne z ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66 z późn. zm.). Likwidacja skutków zdarzeń objętych gwarancją lub ubezpieczeniem, rozumiana jako ustalenie wysokości szkód i należnych z tego tytułu świadczeń oraz wypłata tych świadczeń, odbywa się w ramach czynności ubezpieczeniowych, o których mowa w art. 3 ust. 3 - 5 ustawy o działalności ubezpieczeniowej. Zgodnie z art. 3 ust. 3 pkt 1 ww. ustawy zawieranie zarówno umów ubezpieczenia, jak i umów gwarancji ubezpieczeniowych, oraz wykonywanie tych umów należy do czynności ubezpieczeniowych, które stanowią istotę działalności ubezpieczeniowej. Natomiast w art. 3 ust. 4 pkt 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej wśród czynności ubezpieczeniowych wymienia się wypłacanie odszkodowań i innych świadczeń należnych z tytułu umów, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1. Jednocześnie należy podkreślić, że zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 5 pkt 2 ww. ustawy, do czynności ubezpieczeniowych należy ustalanie wysokości szkód oraz rozmiaru odszkodowań oraz innych świadczeń należnych uprawnionym m.in. z tytułu umów ubezpieczenia i umów gwarancji ubezpieczeniowych.

Natomiast w przypadku gwarancji bankowej, podstawę do wykonywania czynności związanych z likwidacją skutków wystąpienia zdarzenia objętego przedmiotem gwarancji, stanowi przepis art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665), zgodnie z którym „Poza wykonywaniem czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2, banki mogą: [...] świadczyć inne usługi finansowe [...]”. W świetle powyższego gwarancja bankowa organizatorów turystyki i pośredników turystycznych jest specyficznym rodzajem gwarancji na rzecz klientów poszkodowanych przez niewypłacalne biuro podróży. Realizacja gwarancji bankowej analogicznie jak gwarancji ubezpieczeniowej powinna wiązać się z określonymi czynnościami finansowymi dokonywanymi przez gwaranta w zakresie wypłaty środków finansowych poszkodowanym klientom biur podróży. Aby uniknąć rozbieżności systemowych i nie dopuścić do różnicowania sytuacji prawnej klientów niewypłacalnych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych ze względu na rodzaj zabezpieczenia finansowego, z jakiego korzysta przedsiębiorca, przyjęto analogiczne rozwiązania jak w przypadku gwarancji ubezpieczeniowej. Banki, które zdecydują się na oferowanie przedmiotowej gwarancji

bankowej muszą zapewnić odpowiednie warunki organizacyjne i procedury, które umożliwią wypłatę środków z gwarancji bezpośrednio poszkodowanym klientom biur podróży.

Należy również zwrócić uwagę, że we wzorach formularzy umów gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia zawarto przepis dotyczący wskazania czy i w jakim terminie i wysokości organizator turystyki lub pośrednik turystyczny pobiera przedpłaty na poczet przyszłych imprez turystycznych. Związane jest to ze zmianą delegacji ustawowej w art. 10 ust. 1 ustawy o usługach turystycznych i koniecznością uwzględnienia tego kryterium przy określaniu przez Ministra Finansów minimalnej wysokości sum gwarancji. Obowiązujące od 17 grudnia 2010 r. rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej wymaganej w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (Dz. U. Nr 238, poz. 1584) uwzględnia kryterium terminu i wysokości pobieranych przedpłat przy różnicowaniu minimalnej wysokości sum gwarancji. Również obowiązujące od 29 grudnia 2010 r. rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 2010 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (Dz. U. Nr 252, poz. 1690), uwzględnia to kryterium, pomimo jego braku wprost w delegacji ustawowej w art. 10 ust. 2 ustawy o usługach turystycznych, w związku z tym, że delegacja ustawowa nakłada obowiązek uwzględnienia specyfiki wykonywanej działalności i aby nie dopuścić do rozbieżności systemowych w zakresie zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. W związku z powyższym, wzory formularzy umów gwarancji i ubezpieczenia również uwzględniają to kryterium.

Ponadto, w związku ze zmianą dotychczasowej formuły ubezpieczenia na rzecz klientów (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 2010 r.) poprzez określenie minimalnej sumy gwarancyjnej w odniesieniu do rocznego przychodu przedsiębiorcy z tytułu działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego, w miejsce odniesienia do równowartości kwoty stanowiącej cenę imprezy turystycznej zapłaconej przez każdego klienta, dostosowano odpowiednio brzmienie aktualnego § 7 wzoru formularza umowy ubezpieczenia.

3. Charakterystyka i ocena przewidywanych, związanych z wejściem w życie aktu skutków prawnych, w tym w szczególności dotyczących ograniczenia uznaniowości i uproszczenia stosowanych procedur.

Określenie w rozporządzeniu wzorów dokumentów składanych przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych marszałkowi województwa, potwierdzających posiadanie zabezpieczenia finansowego wymaganego od organizatorów turystyki i pośredników turystycznych i stanowiących podstawę wpisu do rejestru działalności regulowanej służyć będzie ograniczeniu uznaniowości marszałków województw prowadzących rejestry działalności regulowanej organizatorów turystyki i pośredników turystycznych i jednocześnie przyczyni się do ochrony praw przedsiębiorców. Przepisy te przyczynią się także do większej pewności potencjalnych klientów organizatorów turystyki i pośredników turystycznych co do posiadanych przez tych przedsiębiorców zabezpieczeń finansowych na wypadek ich niewypłacalności. Doprecyzowanie przepisów dotyczących dokumentów potwierdzających posiadanie zabezpieczenia finansowego wymaganego od organizatorów turystyki i pośredników turystycznych usunie dowolność działania instytucji finansowych udzielających zabezpieczeń finansowych w tym zakresie, a jednocześnie jasno określi prawa i obowiązki każdej ze stron umowy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów, a także przebieg procedury uruchamiania środków z tych zabezpieczeń finansowych. Analiza funkcjonujących na rynku gwarancji i

umów ubezpieczenia wskazuje na dużą różnorodność w zakresie dotyczącym terminów na zgłaszanie roszczeń (np. tylko w okresie obowiązywania gwarancji, w terminie 180 lub 365 dni po upływie okresu obowiązywania gwarancji), a także dokumentów wymaganych jako podstawa uznania roszczeń (np. prawomocny wyrok sądowy), co różnicuje sytuację prawną klientów biur podróży. Sytuacja taka jest niepożądana, gdyż może osłabić ochronę konsumentów usług turystycznych. Uporządkowanie praw i obowiązków gwarantów i ubezpieczycieli, przedsiębiorców oraz marszałków województw w rozporządzeniu przyczyni się do szybszego likwidowania skutków zdarzeń objętych gwarancją lub ubezpieczeniem, które dotknęły klientów biur podróży, szczególnie w zakresie zwrotu kwot wpłaconych przez klientów, w stosunku do których biura podróży w ogóle nie wywiązały się z umów o zorganizowanie imprezy turystycznej.

Projektowany termin wejścia w życie rozporządzenia z dniem ogłoszenia, jest uzasadniony ważnym interesem państwa, wynikającym z potrzeby wzmocnienia ochrony konsumentów usług turystycznych poprzez wyeliminowanie nieprawidłowości w umowach zawieranych z ubezpieczycielami i gwarantami oraz nie dopuszczenie do różnicowania sytuacji prawnej klientów niewypłacalnych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, które mogą osłabiać ochronę konsumentów usług turystycznych. W związku z tym, że ustawa z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o usługach turystycznych oraz o zmianie ustawy - Kodeks wykroczeń, która nałożyła na ministra właściwego do spraw turystyki obowiązek określenia w drodze rozporządzenia wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów, weszła w życie 17 września 2010 r., przedmiotowe rozporządzenie powinno wejść w życie w najkrótszym możliwym terminie. Przyjęciu takiego rozwiązania nie stoją na przeszkodzie zasady demokratycznego państwa prawnego. W związku z powyższym projektowany termin wejścia w życie rozporządzenia spełnia przesłanki określone w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95).

Projektowana regulacja jest zgodna z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów na które oddziałuje akt normatywny.

Rozporządzenie będzie oddziaływało na organizatorów turystyki, pośredników turystycznych, towarzystwa ubezpieczeń i banki udzielające zabezpieczeń finansowych, marszałków województw, ministra właściwego do spraw turystyki oraz na konsumentów usług turystycznych.

Projekt rozporządzenia został przekazany do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji z partnerami społecznymi.

Projekt został poddany konsultacjom społecznym z następującymi organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorców z dziedziny turystyki, w tym samorządu gospodarczego i zawodowego oraz stowarzyszeniami działającymi w tej dziedzinie, a także z jednostkami administracji samorządowej, instytucjami zajmującymi się ochroną konsumentów oraz organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorców z branży ubezpieczeniowej i bankowej:

- 1) Polską Izbą Turystyki,
- 2) Izbą Turystyki Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) Polskim Towarzystwem Turystyczno-Krajoznawczym,
- 4) Stowarzyszeniem „Konferencje i Kongresy w Polsce”,
- 5) Polską Izbą Turystyki Młodzieżowej,
- 6) Związkiem Województw Rzeczypospolitej Polskiej,
- 7) Związkiem Miast Polskich,
- 8) Związkiem Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
- 9) Unią Metropolii Polskich,
- 10) Unią Miasteczek Polskich,
- 11) Związkiem Powiatów Polskich
- 12) Marszałkami Województw (16),
- 13) Federacją Konsumentów,
- 14) Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich,
- 15) Europejskim Centrum Konsumenckim,
- 16) Polską Izbą Ubezpieczeń,
- 17) Rzecznikiem Ubezpieczonych,
- 18) Związkiem Banków Polskich,
- 19) Komisją Nadzoru Finansowego.

Projekt rozporządzenia został również przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Komisja nie zgłosiła zastrzeżeń do tego projektu.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337), z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych, projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sportu i Turystyki. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

W ramach konsultacji społecznych uwagi do projektu zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Polska Izba Turystyki,
- 2) Izba Turystyki Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) Urząd Marszałkowski Woj. Warmińsko-Mazurskiego,
- 4) Marszałek Woj. Małopolskiego,
- 5) Urząd Marszałkowski Woj. Lubuskiego,
- 6) Urząd Marszałkowski Woj. Pomorskiego,
- 7) Polska Izba Ubezpieczeń,
- 8) Rzecznik Ubezpieczonych,
- 9) Związek Banków Polskich,
- 10) Komisja Nadzoru Finansowego.

W trakcie prowadzonych konsultacji zgłoszono wiele uwag zawierających propozycje zmian zapisów projektowanego rozporządzenia. W celu ich wyjaśnienia zorganizowano w dniu 23

listopada 2010 r. spotkanie z przedstawicielami wszystkich instytucji, które w ramach uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych zgłosiły uwagi do projektu.

W opiniach podmiotów, które zgłosiły uwagi do projektu, dominowały zastrzeżenia dotyczące następujących kwestii:

- 1) wykroczenia poza delegację ustawową i wkroczenia w materię regulowaną odrębnymi przepisami prawa, w tym w zakresie dotyczącym nakładania obowiązków na gwarantów i ubezpieczycieli;
- 2) wprowadzania przepisów stojących w sprzeczności z innymi przepisami prawa, w tym w szczególności z przepisami Prawo bankowego, Kodeksu cywilnego, Ustawy o działalności ubezpieczeniowej;
- 3) posługiwania się terminem „szkoda” i „likwidacja szkód” w odniesieniu do gwarancji;
- 4) odwoływania się do rozporządzeń, które dopiero mają zostać wydane przez ministra właściwego ds. instytucji finansowych;
- 5) wskazywania górnej granicy odpowiedzialności gwaranta, podczas gdy zabezpieczenie finansowe ma w pełni zabezpieczać interesy konsumentów;
- 6) terminów przedawnienia roszczeń;
- 7) decyzji o uruchomieniu środków z zabezpieczenia finansowego w przypadku braku oświadczenia przedsiębiorcy o jego niewypłacalności;
- 8) właściwości sądów do rozstrzygania sporów wynikających z umów zabezpieczenia finansowego.

Należy ponadto podkreślić, że część uwag dotyczyła przepisów samej ustawy o usługach turystycznych, a nie przepisów projektowanego rozporządzenia. W związku z powyższym nie mogły one zostać uwzględnione. Dotyczy to m.in. kwestii delegacji ustawowej do wydania przedmiotowego rozporządzenia.

Uwagi dotyczące wykroczenia poza delegację ustawową i wkroczenia w materię regulowaną odrębnymi przepisami prawa, w tym w zakresie dotyczącym nakładania obowiązków na gwarantów i ubezpieczycieli, nie zostały uwzględnione w związku z tym, że delegacja ustawowa upoważnia do określenia we wzorach formularzy umów wszystkich niezbędnych elementów umowy. Natomiast określenie praw i obowiązków stron umowy powinno być niezbędnym elementem umowy. Ponadto wzory formularzy umów gwarancji i ubezpieczeń regulują jedynie kwestie istotne z punktu widzenia ochrony klienta, która jest nadrzędnym celem systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych i stanowi ważny interes publiczny. Projektowana regulacja nie narusza natomiast swobody kontraktowej stron w zakresie ustalania warunków uzyskania zabezpieczenia finansowego.

Nie uwzględniono również uwag dotyczących wskazywania górnej granicy odpowiedzialności gwaranta, podczas gdy zabezpieczenie finansowe ma w pełni zabezpieczać interesy konsumentów. Należy bowiem podkreślić, że zabezpieczenia w formie gwarancji ubezpieczeniowych lub bankowych wynikają wprost z ustawy o usługach turystycznych. Z istoty tych form zabezpieczeń wynika ich ograniczenie kwotowe. Nie istnieją gwarancje nie ograniczone kwotowo. Art. 7 Dyrektywy Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek nakłada obowiązek skutecznego zabezpieczenia klientów, a więc minimalne sumy gwarancyjne powinny być określone na takim poziomie aby zapewnić skuteczne zabezpieczenie klientów. Poza tym gwarancja jest jedną z częściej występujących form zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki w innych krajach UE.

Ponadto, w odniesieniu do uwag dotyczących sformułowania „w oczywisty sposób” w § 6 ust. 2 wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz w § 10 ust. 2 wzoru formularza umowy ubezpieczenia, należy stwierdzić, że nie ma możliwości doprecyzowania tego sformułowania, w związku z tym, że niewypłacalność jest niezdefiniowana w polskim prawie, a celem regulacji jest ułatwienie klientom uzyskania wypłaty z zabezpieczenia finansowego bez konieczności uzyskania wyroku sądowego. Ponadto określenie „w oczywisty sposób” funkcjonuje już w polskim porządku prawnym np. w art. 63 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, w art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, art. 27 pkt 2b ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki. Sformułowanie to funkcjonuje również w dotychczasowej praktyce i jest stosowane w niektórych gwarancjach w odniesieniu do zwolnienia z obowiązku przedłożenia wyroku sądowego jako podstawy do wypłaty z zabezpieczenia finansowego.

Część zgłoszonych uwag została natomiast uwzględniona lub częściowo uwzględniona poprzez wprowadzenie zmian redakcyjnych przepisów, które pozwoliły rozwiązać wątpliwości interpretacyjne.

Dotyczy to m.in.:

- 1) zastąpienia terminu „szkoda” w odniesieniu do gwarancji, wyrażeniem „skutki zdarzenia objętego Gwarancją”;
- 2) preredagowania przepisów odsyłających do przepisów wydanych na podstawie art.10 ustawy o usługach turystycznych, w taki sposób by było jasne, że chodzi o odesłanie do obowiązujących w danym momencie (zawierania umowy gwarancji lub ubezpieczenia) przepisów wydanych na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o usługach turystycznych;
- 3) zmian przepisów dotyczących odpowiedzialności Gwaranta/Ubezpieczyciela za wyliczenie wysokości sumy gwarancji lub ubezpieczenia. Zgodnie z nowym brzmieniem § 2 ust. 2 i 3 wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz § 7 ust. 2 i 3 wzoru formularza umowy ubezpieczenia, Gwarant/Ubezpieczyciel wylicza wysokość Sumy Gwarancji/sumy gwarancyjnej zgodnie z przepisami odpowiednich aktów wykonawczych do ustawy o usługach turystycznych i na podstawie dokumentów dostarczonych przez organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego, który ponosi odpowiedzialność za dostarczenie prawdziwych i kompletnych danych, stanowiących podstawę wyliczenia ww. sum;
- 4) preredagowania przepisów §3 ust. 2 wzorów formularzy umów gwarancji i ubezpieczenia, w taki sposób by było jasne, że chodzi o "zgłoszenie roszczenia" czy "zgłoszenie żądania wypłaty" w terminie jednego roku po dniu wygaśnięcia gwarancji czy ubezpieczenia, a nie odnoszenie się do kwestii przedawnienia; Regulacja ta jest istotna z punktu widzenia ochrony klienta. Dotychczasowa praktyka wskazuje na dużą różnorodność funkcjonujących na rynku gwarancji w zakresie dotyczącym terminów na zgłaszanie roszczeń (np. tylko w okresie obowiązywania gwarancji, w terminie 180 lub 365 dni po upływie okresu obowiązywania gwarancji). Jednocześnie praktyka zawierania umów o świadczenie imprez turystycznych z kilkumiesięcznym wyprzedzeniem, przy zbyt krótkim terminie zgłaszania roszczeń może wiązać się z tym, że termin realizacji imprezy będzie późniejszy niż termin zgłaszania roszczeń, a więc klient nie mógłby skorzystać z systemu zabezpieczeń finansowych, co byłoby niedopuszczalne z punktu widzenia celu art. 7 dyrektywy 90/314;
- 5) preredagowania przepisów § 6 ust. 2 wzorów formularzy umowy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz aktualnego § 10 ust. 2 wzoru formularza umowy ubezpieczenia, w związku z rezygnacją, z udziału Gwaranta/Ubezpieczyciela w podejmowaniu decyzji o

uruchomieniu zabezpieczenia finansowego w przypadku braku oświadczenia przedsiębiorcy o niewypłacalności;

- 6) rezygnacji z przepisów dotyczących właściwości sądów do rozstrzygania sporów wynikających z umów zabezpieczenia finansowego, w związku z tym, że kwestia ta jest już uregulowana w przepisach powszechnie obowiązujących.

2. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego, w szczególności na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Projektowane rozporządzenie nie ma wpływu na sektor finansów publicznych i nie spowoduje obciążenia dla budżetu państwa. Jednocześnie projektowana regulacja nie rozszerza katalogu zadań realizowanych aktualnie przez jednostki samorządu terytorialnego, nie spowoduje zatem skutków finansowych dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

b) rynek pracy:

Projektowane rozporządzenie nie wywoła bezpośrednich skutków dla rynku pracy. Oczekuje się jednak, że doprecyzowanie przepisów dotyczących dokumentów potwierdzających posiadanie zabezpieczenia finansowego wymaganego od organizatorów turystyki i pośredników turystycznych przyczyni się do poprawy warunków funkcjonowania tych przedsiębiorców oraz wzrostu zaufania konsumentów do szeroko rozumianej branży turystycznej, co dzięki wprowadzeniu mechanizmów lepiej chroniących ich prawa, może przyczynić się do wzrostu popytu na usługi turystyczne i w konsekwencji do zwiększenia zatrudnienia w sektorze turystyki.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Projektowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Wprowadzenie projektowanych regulacji powinno ułatwić przeciwdziałanie dowolności działania instytucji finansowych udzielających zabezpieczeń finansowych wymaganych od organizatorów turystyki i pośredników turystycznych oraz uznaniowości organów administracji prowadzących Rejestr Organizatorów Turystyki i Pośredników Turystycznych, co powinno mieć pozytywny wpływ na przedsiębiorczość i funkcjonowanie przedsiębiorstw, także dzięki wzrostowi zaufania konsumentów do branży turystycznej i większemu popytowi na usługi przedsiębiorców oferujących usługi turystyczne.

d) sytuację i rozwój regionalny:

Projektowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

3. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.